

fast paa, at Udgiftszifferne for Samfundet, for de Skattehænde, staae med deres fulde Beløb, saa stort som muligt. Dette er Hovedgrunden, hvorfor jeg vil tilraade at gjøre det om, og jeg vil tilraade det i den Grad, at jeg trods al den Uleilighed, det vil medføre, vil forsøge at foretage denne Omarbeiden; jeg vil tilraade at vende tilbage til den Bestræbelse, som nu i en Række af 12 eller 13 Aar er fulgt af Rigsdagen, nemlig at bringe over paa Indtægtsiden Alt, hvad der er Indtægter, og over paa Udgiftsiden Alt, hvad der er Udgifter. Jeg har allerede tidligere gjort opmærksom paa, hvor vigtigt det var strax at oversee de Byrder, der hvilede paa Samfundet i det Hele, og at jeg meget har ønsket og meget opfordret Regjeringen til at træffe saadanne Foranstaltninger, at der samtids med Finansloven blev fremlagt en Ekstrakt af Kommunernes Finanslove, idet nemlig vort hele Betskatningsystem her i Landet har taget den Retning, at vi ligesom lukke Dinene for hvad det vil koste, idet vi beskattede Kommunerne. Vi ere, og vi skulle nok, naar vi senere komme til andre Lovarbejder, komme ind derpaa, ikke forsigtige nok med i det første Øieblik at stille os klart for Die, hvad vort hele Statsvæsen koster; vi faae det først at vide bag efter, naar Forlegenheden indfinder sig. Jeg troer, at jeg i dette Øieblik er endnu mere end i den tidligere Tid berettiget til at sige: Vær forsigtig og sparsommelig. Vi have nu i vor Hovedstad liggende for os et fuldstændigt Arbejde, som viser os den Betskatningskapital, den Indtægt, som Hovedstaden anseer sig i Stand til at gjøre til Gjenstand for Betskatning, og naar vi lægge Mærke til, at Hovedstadens Indtægtsformuenhed rundeligt udgjør over $\frac{1}{6}$ af hele Statens, saa maae vi deraf see, at den Betskatningsformuenhed, som vi i det Hele kunne have at raade over, ikke er meget stor. Efterat Kjøbenhavn har paataget sig den Kommunefkat, som nu er igang, den Indkomstskat, som nu opkræves, vil den ikke svare synnerlig Mæde, naar vi tage alle dens Skatter sammen i Forhold til dens Evne til at beskattes, end det, som for Dieblisset sva-

res paa Landet, og jeg vil spørge de Fleste, om de ikke, naar man her i Kjøbenhavn strax paany opkrævede een Procent til som Indkomstskat til Staten, vilde synes, at det var Meget. Lad os altsaa være os selv bevidste, at medens vi kunne komme i den Forleghed at maatte paalægge nye Skatter, skulle vi være hderst tilbageholdne dermed, eftersom det Fond, vi egentlig have, og som hviler paa vor virkelige Nationalvelstand, ikke er stort.

Jeg sagde, at foruden det Dulle, som forekommer mig at være af den største Vigtighed, at see klart i een Sum samlet Udbyttet af alle Indtægtskilder ligesom ogsaa det Ziffer, det Tal, der fremstiller det samlede Beløb af alle Udgiftsposter, er der en anden Ting, som ikke kan undværes i Finansloven og som vi maae vide at bringe i Forbindelse med den, og det er, at vi see klart for os, hvor vi skulle søge Ansvarligheden. Vor Finanslov, saaledes som den for Dieblisset er indrettet, er inddeelt i Kapitler og Paragrapher, saaledes at Indenrigsministerens, Kultusministerens og Justitsministerens Ansvarlighed ligeoverfor de Gjenstande, de have med at gjøre, staaer, troer jeg, nogenlunde klart for os — jeg tør ikke sige, at det er fuldstændigt — men derimod have vi jo nu en fjerde Minister, nemlig Finansministeren, og hvor er egentlig det, som han svarer for? Et Finansministerium see vi intet Sted. Jeg er villig til at gaae ind paa en simpel Betragtning, og det er den, at hele Indtægtsiden, kort sagt, Alt, hvad der skal være Indtægt til Statsfornödenhederne, er det, som Finansministeren skal svare for. Dersom det er saa, dersom Finansministeren indrømmer det, er det ogsaa vigtigt for os i den Henseende, at alle Indtægtsposter opføres paa Indtægtsiden, thi derved paalægge vi ham Ansvarligheden for, at de andre Ministre opfylde deres Pligter med at skaffe disse Indtægter tilveie paa den hensigtsmæssigste Maade. Vi skulle ikke glemme, at al Bevillingsmyndighed, der ikke tør betragte Finansministeren som den, der paa dens Vegne haandhæver Alvor i Finansforvaltningen, Strengbed med Hensyn